

Det var der overhovedet ingen, der kunde paa det daværende Tidspunkt. Konklusionen af det ærede Medlems Ræsonnementer over disse Forhold er altsaa den: Naar Statsbanerne i en Tvangssituation paa Grund af alt for smaa Kulbeholdninger og under en Brændselsituation saa truende som ingen Sinde tidligere, under det voldsomste Pres fra radikal-socialdemokratisk Side og følgende de mest indtrængende Hentillinger fra sagkyndig Side, nemlig Statens Kulfordelingsudvalg og Industriraadet, anstrenger sig til det yderste for at skaffe Brændsel til Landet, saa retter det ærede Medlem bagefter, naar Forholdene har ændret sig, en voldsom Kritik derimod. Men hvis private Virksomheder indenfor Industrien, der kun har forretningsmæssige Hensyn at tage ved deres Dispositioner, ved store Indkøb af Raavarer til høje Priser paa-drager sig Tab af mange Millioner, saa undskylder det ærede Medlem Hr. Korsgaard dem. Her synes jeg, at hans kritiske Ævne ganske har svigtet ham. Man maa nu mene om en saadan Kritik, hvad man vil, ingen kan i alt Fald med Rette hævde, at den søger at dele Sol og Vind lige. Jeg beklager dette, fordi jeg hidtil har anset det ærede Medlem for en Mand, der, selv om han vel i nogen Grad er Kritiker af Naturel, saa dog synes mig tidligere at have bestræbt sig for at kritisere paa et sagligt Grundlag, noget, man ikke kan sige om de Herrer fra radikal og socialdemokratisk Side, som han ved denne Lejlighed er kommet i Kompagniskab med.

De Indkøb af Kul, som har fundet Sted i Forsommeren i Aar, og som ogsaa har været nævnt, er købt paa Levering successivt i Tiden fra Juli til Udgangen af December. Indkøbene er gjort hos danske Firmaer til ca. 37 sh. fob., og Kullene vil, leveret i Banevogn, staa Statsbanerne i omkring 50 Kr. pr. t, en Pris, der vil ligge meget nær Gennemsnitsprisen for det nævnte Tidsrum, idet Priserne i den første Tid efter Afslutningen af den engelske Kulstrejke var stigende, helt op til 55 sh. fob., medens de i den senere Tid har ligget betydeligt lavere end de 37 sh. Naar Statsbanerne købte, var det selvfølgelig for vedblivende at have en god Reservebeholdning og ikke for, som nogle har ment, at have disse Kul til Opblanding med de amerikanske, om hvilke det er sagt, at de var meget vanskelige at fyre med.

Om de amerikanske Kul vil jeg i denne Forbindelse gerne bemærke, at deres Varmevæne gennemgaaende ligger betydeligt over de engelskes, men de er ikke lette at behandle for Lokomotivpersonalet, da de har

Tilbøjelighed til at brænde sammen. Denne Vanskelighed er man imidlertid kommet udover, og Personalet har bestræbt sig for paa bedste Maade at behandle disse Kul.

Med disse Bemærkninger tror jeg, i alt Fald foreløbig, at kunne forlade Kullene, og jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til dem, der har fremsat Udtalelser angaaende *Taksterne*. Ogsaa her har forskellige ærede Medlemmer fremsat Udtalelser, og ikke mindst har de ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Stauning brugt stærke Ord om Taksternes Højde. Jeg maa jo sige til de ærede Medlemmer, at disse Takster er netop saa høje, som de i sin Tid blev foreslaaet af den Regering, hvori begge de Herrer indtog saa fremragende Pladser, og det forbavser mig noget, at de to ærede Medlemmer, der ellers er saa fremsynede og vidtskuende, ikke ogsaa har kunnet se, at disse Takster vilde blive alt for høje, den Gang man foreslog dem, og hvordan kunde de saa egentlig billige, at deres Kollega fremsatte sit Forslag om disse Takster? Som sagt, det er i alt væsentligt de fra den radikale Regerings Side foreslaaede Takster, vi nu har, idet jeg jo arvede Takstlovsforslaget fra min Forgænger. Dog er der forskellige Lempelser med Hensyn til disse Takster nu i Forhold til, som de var foreslaaet den Gang. Og med Hensyn til Takstlovens Varighed, ja, da gælder den jo ogsaa netop for den Tid, indtil 31. Maj 1922, som den radikal-socialistiske Regering foreslog. Men for øvrigt skal jeg sige, at der vil i en nær Fremtid blive fremsat Forslag til Revision af Takstloven, og det vil være naturligt til den Tid at forhandle om de Spørgsmaal, der knytter sig hertil. Jeg skal derfor blot i Dag sige, at ved en saadan Revision vil der selvfølgelig i alt Fald paa en Række Punkter komme Forslag om Nedsættelser, idet det for Tiden er den eneste Vej at gaa, naar Taksterne skal ændres. Det er antagelig noget, enhver er fuldstændig klar over.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Stauning, der fremsatte nogle Udtalelser om Statsbanernes Lejeboliger. Jeg vil først sige, at som Lejeboliger maa som Regel anses alle de Boliger, der af Statsbanerne overlades Tjenestemænd til Beboelse med Undtagelse af Boliger, som overlades Stationsforstandere, Lokomotivmestre, Stationsmestre, Kontorbude og Ledvogtere, idet saadanne Boliger anses som Tjenesteboliger, og de Kategorier af Tjenestemænd, der hyppigst har Lejeboliger, er Portører, Bane-